

ságirányítási rendszerben a felhasználót a legkisebb fuvar költség viselésében teszi majd érdekeltté. Felhasználása összesen, de területileg még inkább korlátozott, ez a választék hozamként sem vehető figyelembe bármilyen mennyiségben csak a felhasználó ipar településével és igényével összhangban. A tűzifaként történő értékesítés pedig — a már eleve ilyen választékként számításba vett és a hozam 20%-át kitevő mennyiséggel együtt — a gyenge minőség miatt ugyancsak korlátozott értékesítési lehetőségek előtt áll. Így a gazdaságosság megítélésénél a hozam számításánál alkalmazott egységárakat nem lehet elérni. Ezeket a szempontokat az eredmény kalkulálásánál feltétlenül figyelembe kell venni.

Hozzászólásommal közelítést kívántam elérni a realitáshoz a cikk gazdaságossági számításait illetően. Az észrevételek egyébként alapvetően nem érintik azt a tendenciát, hogy megfelelő termőhelyen, jól megválasztott technológiával telepített és ápoltni intenzív nemesnyárasok igen kedvező jövedelem elérésére adnak lehetőséget.

Dr. Huszár Ferenc

IRODALMI SZEMLE

EGY ÚJ SZAKKÖNYV MARGÓJÁRA

A közelmúltban adta ki a Mezőgazdasági Kiadó, dr. Bencze Lajos közismert vadgazdasági szakírónk „Balesetelhárítás a vadgazdálkodásban” című újabb könyvecskéjét. A kis könyv sokkal többet ad, mint amennyit terjedelme mutat. Írója a vadgazdálkodás minden részletében jártas szakember alaposságával sorolja fel művében mindazokat a baleseti lehetőségeket, melyekkel a vadgazdálkodás-vadászat során számolni kell és egyúttal rámutat arra is, hogy a különféle balesetek bekövetkezését miképpen előzhetjük meg. A vadászfegyver tartásával, használatával, kezelésével, tisztításával és a lőszerrel kapcsolatos gondatlanságokra — és az ezekből eredő veszélyre — a legrészletesebben rámutat a szerző, de ugyanolyan részletesen ismerteti minden egyes esetben a helyes eljárást is, amivel a bajok megelőzhetők. A vadászatok rendezésének mikéntje és a résztvevők magatartása ugyancsak jelentős mértékben kihat a baleseti lehetőségekre. Ezekkel kapcsolatosan a szerző minden esetben rámutat a helytelen és helyes eljárásra egyaránt. A sebzett vad követésével kapcsolatos rendszabályok be nem tartása következtében előforduló balesetekkel kapcsolatban ugyancsak részletesen megismerteti a könyvecske mindazokkal a tudnivalókkal, amelyek figyelembevételével mindezek megelőzhetők. A sebágyában fekvő vaddisznó, szarvas, őz óvatlan megközelítése, a malacait féltő vadkoca esetleges támadása, a sebzett nyúl igen helytelenül, puskatussal történő „végelbánása”, a sebzett szórmés és szárnyas ragadozók foga, körme, csőre mindmegannyi balesetforrás, melyekkel kapcsolatosan a helytelen és a helyes, szakszerű eljárásra mind rávilágít sokoldalú szakkönyvében dr. Bencze Lajos.

Mindezekkel azonban még korántsem értek véget azok a baleseti lehetőségek, amelyekkel a vadgazdálkodás-vadászat során, ill. a vaddal kapcsolatosan vagy a vadászterületen jártunkban-keltünkben számolni kell. Balesettel járhat a hajtók kellőképpen meg nem szervezett, szakszerűtlen munkája; balesetet idézhet elő a háznál vagy a ház körül tartott „szelíd” őzbak vagy szarvas is. Emberre, háziállatra egyaránt veszélyt jelenthetnek a sertéspestis, orbánc, száj- és körömfájás, lépfene, veszettség, tularémia, trichinellózis, rühesség és több egyéb állatbetegség is, amelyek a vad és domesztikált állatnál egyaránt előfordulhatnak és az embert is megfertőzhetik.

Veszéllyel járhat — részben éppen a fentiek miatt — a löttvad helytelen kezelése is. Ezekkel kapcsolatosan a baleseti lehetőségeket mind részletesen tárgyalja a könyvecske s írója megismerteti a bajok megelőzésének helyes módszereivel is.

Nem érdektelen egészségvédelmi szempontból a vadász, vadgazda öltözékének összeállítására sem, hiszen a zimankós, rossz időben a szabadban töltött órák, napok során

a helytelen öltözködés következtében sokféle betegséget is szedhetünk össze. Ezeknek a megelőzésére — több évtizedes tapasztalatai alapján — ugyancsak hasznos útbaigazítással szolgál a könyv írója.

Minden igyekezetünk ellenére is előfordulhatnak azonban többé-kevésbé súlyos balesetek, melyeknek további kihatásaira döntően kihat a bajbakerült ember, valamint környezetének helyes helytelen magatartása a baleset után. És végül — de nem utolsósorban — a balesetbiztosítással kapcsolatos eljárás ugyancsak döntően befolyásolja a baleset anyagi következményeit. Mindezekre nézve ugyancsak részletes útbaigazítást és igen hasznos útmutatást ad a szerző.

Tárgyilagosan megállapíthatjuk, hogy minden hivatásos vadász és vadásztársasági tag könyvtárának nélkülözhetetlen darabja Dr. Bencke Lajos legújabb könyve, melyből a vadászokon kívül a mezőgazdaság és az erdészet dolgozói, a természetjárók népes táborának tagjai is sok igen hasznos ismeretet sajtálthatnak el.

Dr. Bertóti István

ERDÉSZETI ELŐADÁSOK A XI. SOPRONI NYÁRI EGYETEMEN

A Soproni Nyári Egyetemek előadásai között mindig nagy szerepet játszottak azok, amelyek erdészeti kérdésekkel foglalkoztak. 1937-ben a Soproni Nyári Egyetem első évében nyolc erdészeti előadás hangzott el. 1938-ban a Soproni Nyári Egyetem keretében rendezték meg az első erdómérnök-továbbképző tanfolyamot. Az akkori rendezőbizottság kötelességének érezte, hogy a továbbképzés munkatervében olyat nyújtson, ami hasznára válik a gyakorlatban működő erdómérnököknek. Ezért az erdómérnök továbbképző tanfolyam az Országos Erdészeti Egyesület tervezete szerint célszerű összefoglalásban ismertette meg hallgatóival az erdészeti tudományok fejlődésének újabb eredményeit és a magyar erdőgazdálkodás akkori időszzerű kérdéseit. A tanfolyamon hatvanöt erdómérnök vett részt az ország minden részéből. Az 1938. évi Soproni Nyári Egyetem záróünnepélyén külön hangsúlyozást nyert, hogy Magyarországon az első mérnöki továbbképző tanfolyamot az Országos Erdészeti Egyesület szervezte meg a Soproni Nyári Egyetem keretei között. *Bíró Zoltán* az Országos Erdészeti Egyesület akkori ügyvezető elnöke azt javasolta — az egyesület vezetősége pedig úgy határozott —, hogy az Erdómérnöki Továbbképző Tanfolyamokat kétvétenként a Soproni Nyári Egyetem keretében fogják megrendezni. Összesen 6 kétórás és 18 egyórás előadás szerepelt ebben az évben erdészeti témakörökből. 1939—1944-ig még még az értékes erdészeti előadásról tudunk. Az 1948. évi Soproni Nyári Egyetemen az erdészeti tárgyú előadások ismét nagy szerepet kaptak, tükrözték azokat a változásokat, melyek a magyar erdőgazdálkodásban felszabadulás után végbementek, egyúttal körvonalazták a jövő útját is.

Hosszú kényszerű szünet után 1965-ben a Soproni Nyári Egyetem X. évfolyama többek között olyan szempontok alapján állította össze programját, abból indult ki, hogy Sopronban működik Európa egyik legrégebbi ilyen jellegű intézménye, az Erdészeti és Faipari Egyetem. Az előadások a Nyári Egyetem új céljának megfelelően nagy többségükben — hat kivételével — az erdővel, illetve a fával foglalkoztak.

A XI. Soproni Nyári Egyetemen — melyet 1966. július 7-én *Dr. Gál János* egyetemi tanár az Erdészeti és Faipari Egyetem rektora nyitott meg — az erdészeti előadások álltak a program, de az érdeklődés középpontjában is.

Halász Aladár az Országos Erdészeti Főigazgatóság helyettes vezetője A magyar erdőgazdálkodás jövője címmel tartott előadást. Hangoztatta, hogy a jövőt tekintve a fa-szükséglet növekedése továbbra is megköveteli az erdőterület növelését. Így a jövő elsőszámú feladata az erdősítés és fásítás, valamint a meglévő erdők átalakítása, termelékenyebbé tétele lesz. Az erdőgazdálkodás által megtermelt értékek jobb hasznosítása, a várható faellátási gondok leküzdése érdekében a jövőnek ugyancsak alapvető feladata a faipar nagyarányú fejlesztése lesz. Az elmúlt húsz esztendőben csaknem mindent sikerült megvalósítani az erdőgazdálkodás terén, amiről elődeink csak álmodtak. A faipar fejlesztése pedig eredményezni fogja az erdőgazdálkodás fejlesztésének azt az elkövetkező fázisát, amelyről az elődök még álmodni sem mertek. Az erdőgazdálkodás jövőjéről elmondotta, hogy a következő öt év alatt 940 km erdei utat és vasutat fognak építeni, sokszáz termelékeny új gép fogja felváltani a régieket, ezek olcsóbbá, termelékenyebbé, gazdaságosabbá és könnyebbé teszik majd a munkát, illetve a termelést. Beletartozik a jövő képébe az is — hangoztatta *Halász Aladár* — hogy az elkövetkezendő öt év

alatt 500 erdészlakást építenek, a régi cselédlakásokat új házak váltják fel, villamosítják az erdészlakásokat és telepeket, megoldják a munkásszállítást, öltözők és mosdók teszik majd a dolgozók életét jobbá és kulturáltabbá.

Dr. Gál János egyetemi tanár a mezővédő fásítások szerepéről és jelentőségéről tartott előadást. A korszerű nagyüzemi mezőgazdálkodásban — hallottuk az előadásban — lehetőség nyílik a termésfokozás érdekében a legfejlettebb agrotechnikai, hidrotechnikai és erdómeliorációs eljárások komplex alkalmazására. A korszerű komplex talajvédelmi eljárások egész rendszerében a mezővédő erdősávok igen nagy jelentőségűek. Világviszonylatban az első széltörő erdősávokat Magyarországon hozták létre. Az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőtelepítés- és Fásítástani Tanszékén 1957-től 1965-ig folytak kísérletek, illetve kutatások. A munka célja az volt, hogy tudományos alapokon, az erdősávok hatásvizsgálatára támaszkodva, meghatározzák a hazai viszonyok között az erdősávok népgazdasági jelentőségét és telepítésük szükségességét, hogy megállapítsák a mezővédő fásítás nagyságrendjét és kidolgozzák a leggazdaságosabb erdősávok telepítésének feltételeit. A közel egy évtizedes, igen sok adatfelvételezéssel járó kísérleti munka döntő részét az erdősávok által védett mezőgazdasági táblák mikroklíma elemeinek vizsgálatára fordították. A mikroklíma méréseken túlmenően vizsgálták az erdősávok natását a deflációra, a mikroorganizmusok élettevékenységére, a biológiai növényvédelemre, a mezőgazdasági terméseredmények növelésére, valamint vizsgálták az erdősávok szerepét a faanyagtermelésben.

Az előadás részletesen foglalkozott a vizsgálati és kísérleti eredményekkel. Ezek bizonyítják, hogy az erdősávok telepítése igen hasznos népgazdasági beruházás.

Igen nagy érdeklődés előzte meg és kísérte *dr. Káldy József* egyetemi tanárnak, az Erdőmérnöki Kar dékánjának előadását, melyet „A fahasználat technikai fejlődésének kérdései Magyarországon” címmel tartott. A közel kétórás átfogó jellegű előadást a hallgatóság többségét képező német erdőmérnök-hallgatók német nyelven is figyelemmel kísérhették. Így az előadás után számos nyugat- és keletnémet vendéghallgató fejezte ki azt a kérését, hogy az előadást részletesen tanulmányozhassa. Ahogy a napok múlva megrendezett erdészeti konzultáción is kiderült, egyes külföldi erdőmérnökök nem nagyon ismerték, helyesebben bizonyos mértékig meglepetéssel hallgatták a technikai forradalom eredményeit a magyarországi fahasználat területén. Így érthető, hogy az előadásnak minden részlete iránt érdeklődtek, különösen azonban az egyes munkafolyamatok gépesítetttségének, a munkaszervezésnek, a gépi kérgezésnek (ezen belül is leginkább a magyar konstrukciójú kérgezógépek, az „Egri kalapácsos kérgezógép” és a „Dobos-féle kaparó-marószalagos kérgezógép” teljesítménye, megbízhatósága stb. keltette fel érdeklődésüket) problematikája foglalkoztatta őket. Ugyancsak Káldy József dr. előadásának hatására tettek fel a külföldi hallgatók az erdészeti konzultáción különféle kérdéseket, amelyek a döntés és darabolás gépeivel voltak kapcsolatosak, vagy éppen ezeknek a gépeknek az egészségre káros hatásának kiküszöböléséről beszélgettek, vitatkoztak. Főleg a Német Demokratikus Köztársaság mérnökei mutattak különös érdeklődést a vágástéri anyagmozgatásról, a közlétről és a szállításról szóló előadásrész iránt.

Magyar és német nyelven hangzott el *dr. Majer Antal* egyetemi tanárnak, az Erdészeti és Faipari Egyetem rektorhelyettesének „Az erdő a kultúrában” című újszerű előadása. Az előadást sok vetített színes kép és magnetofonra felvett, az előadást szervesen kiegészítő zenei művek kísérték. *Németh András* erdőmérnök szavatai és irodalmi felolvasásai jól beleillettek az előadásba és harmonikussá tették azt. Az előadás mindezekkel a „segédletekkel” és szavalatokkal volt teljes, mégis megkíséreljük csak a szöveg alapján visszaadni az előadás igen jól sikerült hangulatát. *Dr. Majer Antal* három részre osztotta előadását. Az első részben arról beszélt, hogy az erdő és a fa az embernek nemcsak nyersanyagot ad, hanem az esztétikának is örök forrása, művészi mintakép is. Az erdő nemcsak védi, melegíti és táplálja az embert, hanem tanítja, üdíti, vidámítja és lelkesíti is. Elkövetkezhet az az időszak — mondotta az előadó — amikor az emberiségnek faanyagra nem is lesz szüksége; az erdő akkor is fontos szerepet tölt majd be az ember életében; védi egészségét, szépségével szórakoztatja, hangulatával üdíti és sokrétű életmegnyilvánulásaival gondolatokra készíti. Az előadás második és harmadik részében az erdőábrázolás fejlődését mutatta be az előadó festők művein, erdei hangulatot keltő, az erdő életét kifejezni akaró zenei műveken, a költészetben és a képzőművészetben keresztül is. A legjelesebb magyar költők műveiből mintegy tíz költeményrészletet hallhattak a nagyszámú magyar, német, svéd, lengyel és csehszlovák vendéghallgatók.

„A fa örök szépség”. Ezt a Tolsztoj idézetet választotta mottóul — nagyon találóan — *dr. Keresztesi Béla*, az ERTI igazgatója „Az erdők esztétikája” című előadásához. Habár az előadás témája hasonló volt *dr. Majer Antal* előadásához, mégsem volt közel sem azonos tartalmú azzal. *Dr. Keresztesi Béla* előadása ugyancsak magyar és német nyelven hangzott el, több mint kétszáz rendkívül éles és szép, kiváló témaválasztású dia vetí-

tésével. Amilyen mértékben a ma embere a hódító ipar és technika, a városi élet és a hajsza szívóhatása alá kerül — hangoztatta dr. Keresztesi Béla — olyan mértékben növekszik benne a vágy a tiszta levegő, a csönd, a természet — az erdő után. Az erdőgazdálkodás már az 1954. évi Dehra Dun-i IV. Erdészeti Világkongresszus óta magáévá tette az erdők többleddalú hasznosításának elvét. A fatermelés, vadászat, halászat stb. mellett egyre nagyobb lesz az a szerep, melyet az erdő az üdülés és az esztétikai gyönyörködés nyújtásában játszik. Az erdőesztétika céljának megfogalmazása után az előadó az erdők esztétikai hatását alkotó elemek leglényegesebb tárgyait vette vizsgálat alá; a különböző fafajok szín-, fény- és alakzati hatását, a faállomány sűrűségének és fellazításának szerepét, a régi és az új telepítések esztétikai törvényeit, a szabályos és a kötetlen kialakítások, az erdőnevelés, felújítás, gyérités, száralás stb. esztétikai jelentőségét. A hallgatók csodálatos erdőszeti ritkaságokban gyönyörködhetek a vetítés során, szakszerű magyar, német és orosz magyarázó szöveg tette teljessé a műélvezetet. Az előadó megismertette hallgatóit erdeink legnagyobb festőjével, Paál Lászlóval, kiemelte annak erdőszemléletét és alkotóelemeire bontva vizsgálta azt. A következő gondolatokkal zárult a nagyszerű előadás: Az erdő hivatott gondozója és alakítója: az esztétikailag képzett erdősz. Ő az, aki egybekapcsolja az egészségeset, a hasznosat és a szépet. Az ő feladata, hogy az erdőesztétikai követelmények érvényre jussanak, hogy a modern élet kifáradt embere számára a természetben olyan keretet biztosítson, amely a testi pihenés mellett lelki és esztétikai szükségleteket és igényeket is kielégít.

Dr. Csapody István erdőmérnök „Nyugat-Dunántúl flórája” címmel tartott mindenki számára értékes, a szakember számára pedig lenyűgözően érdekes előadást. Az előadó a töle ismert és megszokott precizitással először német nyelven, azután magyarul ismertette előadásának rövid vázát, majd — mivel a hallgatóság csaknem teljes számban értett németül, nagy többsége pedig csak ezt a nyelvet értette — németül tartotta meg kiváló előadását, melyet *Bummer Antal* művészi fényképfelvételei kísérték. Nyugat-dunántúli határainak ismertetése után az előadó annak sajátos kőzet-, talaj- és éghajlati viszonyait ismertette, majd növényföldrajzi nézőpontból határolta el a területet. Az előadás többi részében dr. Csapody István az egyes nyugatdunántúli flórajárások legjellemzőbb vonásait és növényfajait emelte ki és elterjedésük elemzésével vonta meg azok határait. Különös jelentőséget tulajdonított az előadó az átmeneti flóraidék kelet felé terjedő határainak, melynek megállapításánál főleg az erdeifenyő, a szelidgesztenye, a csarab, az erdei ciklámen, a tavaszi kankalin és a genyőte (*Asphodelus albus*) elterjedési határait tartotta számottevőnek és iránymutatóknak. Dr. Csapody István előadásának ugyancsak erős pozitív visszhangja volt, főleg a külföldi vendégek kérték a szervezőbizottságot, hogy a következő Nyári Egyetemek megrendezésénél az ilyen jellegű előadásokat tegyék a program első időszakára, hogy az érdeklődő külföldi erdőmérnökök már az ilyen előadások birtokában vizsgálhassák e terület páratlanul érdekes flóráját.

Az előadást délután botanikai séta egészítette ki, melyet ugyancsak dr. Csapody István vezetett a soproni erdőkben. A sétán *Neuwirth János* erdőmérnök (Tanulmányi Áll. Erdőgazdaság) is résztvett, aki nemcsak kiváló erdőismeretéből, hanem nagyszerű tolmácsolókészségéről is ízelítőt adott.

Meg kell még emlékeznünk arról, hogy a felszabadulás utáni Soproni Nyári Egyetemen megrendezése óta most először tartottak erdőszeti konzultációt ilyen keretben. Mintegy harminc erdőmérnök vett ezen részt. Képviseletette magát az Erdészeti és Faipari Egyetem csaknem minden erdőszet szaktanszéke, a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság, az Erdészeti Tudományos Intézet és mintegy 20 külföldi erdőmérnök-hallgató is megjelent. Természetesen jelen voltak a Nyári Egyetemen hallgatóként résztvevő magyar erdőmérnökök is. Az érdeklődésre és a konzultáció sikerére csak egy jellemző tényt említünk meg; a többórás konzultációnak alig lehetett véget vetni, mindenki igényelte meghosszabbítását, erre azonban sajnos nem volt lehetőség.

Hiller István

A ritkításos bükk-gyérités felé fordul Nyugat-Németországban a válságba került bükk-gazdálkodás következtében az erdőbirtokosok és a kutatók figyelme. Ez ugyanis kevesebb ráfordítás mellett nagyobb átmérőjű, értékes törzseket termel. *Freist* 1962-ben megjelent munkájában az I. fatermési osztályra vonatkozóan megállapította a ritkításos üzemmód mutatóit. *D. Hosius* és *G. Michel* azt vizsgálták, hogy a rosszabb termőhelyekre is kiterjeszhető-e az eljárás. Megállapították, hogy a II. és III. fatermési osztályú állományokban is sikerrel lehet a ritkításos üzemmódot alkalmazni. A ritkítást akkor kell kezdeni, amikor az ágiszta törzsrész hossza elérte a 9—10 métert. Ez általában 18—20 m fmagasságnál következik be. Az állományból ekkor 150—200 törzset jelölnek ki hektáronként, amelyekből véghasználatig 100—120 elitfát hagynak meg. Az első belevágáskor

a hektáronkénti körlapösszeget 22—23 m²-re szállítják le. Véghasználati korra a körlapösszeg 24—26 m²-re emelkedik. Ilyen kezeléssel a V-fákon 4—5 mm évi átmérővastagodás várható. A szerzők vizsgálatai szerint a ritkítás a középkorú és idős állományokban egyaránt sikerrel alkalmazható.

(Allgemeine Forstzeitschrift 1965. 721—724. old. Ref.: Mendlik Géza)

A forgácsmentes döntési eljárás tapasztalatairól számol be Beljaev K., a Leszn. Prom. 1966. évi 5. számában. A szerző cikkében összegezi a T—48B típusjelű döntő-agregátum vágószervezetével végzett kísérletek eredményeit 1962-től napjainkig. Kiemeli a szerkezet egyszerűségét, termelékenységét, tökéletes munkáját. A berendezés tényleges munkaeszköze két egymással szembe mozgó élesített vágólap. A vágólapok előtolását és egyúttal a fatörzs átvágásához szükséges nyomóerőt két hidraulika biztosítja. A vágószervezettel maximálisan 70 cm átmérőjű fatörzsek foghatók közre. A vágólapok 5 mm vastagságú 85HF anyagminőségű lemezből készülnek, amelyek nyári időszakban is sikerrel állták a próbát; 300 vágás után sem törés, sem élcsorbulás nem mutatkozott. Az említett időszakban az új fadöntő berendezés minden tekintetben kielégítette a technológiai követelményeket. Sima, vízszintes vágásfelület, az előírásnak megfelelő tuskómagasság jellemezte a szerkezet munkáját. Nem okozott gondot a ferde növésű fák döntése sem. Ugyancsak kedvezőek voltak a berendezés üzemben tartásának az adatai is. A vágási sebesség elérte a 4,5 m/sec-ot, egy fa kidöntésének átlagos időszükséglete 90 sec. Ha egy fa köbtartalmát 0,31 m³-nek vesszük, a kísérleti berendezés számított teljesítménye 44 m³-re tehető műszakonként. Kísérleteket végeztek téli időszakban is — 28°C hőmérsékleten. Mindössze 50 fát döntöttek, ugyanis túl gyakran lépett fel vágólaptörés és egyéb üzembiztosítási problémák. Amellett a berendezés munkavégzése sem volt tökéletes. Jelenleg főleg laboratóriumi vizsgálatok folynak megfelelő anyagminőség kiválasztása, kés-méretek meghatározása céljából fagypontra alatti munkához. Ezzel párhuzamosan végzik a döntő-agregátum fontosabb szerkezeti részeinek (hidraulikus döntő-villa stb.) tökéletesítését is.

(Leszn. Prom. 1966. 46. évf. 5. sz. 17—18 old. Ref.: Walter Ferenc)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Dr. Kézdy Árpád egyetemi tanár, a műszaki tudományok doktora, új eredmények a talajfizikában témakörrel az OEE soproni helyi csoportja rendezésében az Erdészeti és Faipari Egyetemen előadást tartott. Az előadáson az erdőfeltárási szakosztály is részt vett, az ERDŐTERV, a somogyi, zalai és szombathelyi áll. erdőgazdaságok úttervező és építő szakembereinek bevonásával. A magasszintű előadás után dr. Kézdy Árpád színes vetített képekkel kísért élménybeszámolót tartott 1963/64. és 1965. évi amerikai tanulmányútjáról.

*

Egyesületünk *filmbizottsága* a szakmai filmkészítés kérdéseinek megbeszélése érdekében bemutatta dr. Kollwenz Ödönnek a Mecseki Áll. Erdőgazdaság életéből készített amatőr kisfilmjét, valamint a MAFILM Tudományos és Propaganda-

film stúdiójában készült *Gépesített fakitermelés* című népszerű tudományos kisfilmet és az *Erdész Filmújság* 1966. évi 1. és 2. számát. A bemutatót követő megbeszélés leszögezte, hogy az amatőrfilmezés elsősorban helyi emlék-készítésre alkalmas, rendkívüli események vázlatos megörökítésére. Oktatási, fejlesztési érdekeket csak nagyobb felkészültséggel, hivatásos alapon lehet kielégíteni. A jelenlegi konstrukcióban azonban az erdészeti szakmai érdekek érvényrejuttatása a stúdió által készített filmekben nehézségekbe ütközik. Célszerűnek látszik a műszaki fejlesztés keretében a filmezés számára nagyobb lehetőségeket biztosítani.

Az erre vonatkozó elgondolást *Miszlay Gyula* rendező-operatőr fejtette ki és Pa-